

Sant Pol homenatja Ràfols Casamada

Una exposició mostra una vintena de dibuixos que l'artista guardava a casa seva

Cada any, coincidint amb la festa major de Sant Pol de Mar (el Maresme), el [museu](#) d'aquest poble inaugura l'exposició més reeixida. Enguany es tracta d'una exposició de dibuixos i poemes d' [Albert Ràfols Casamada](#) (Barcelona, 1923), 'A Sant Pol - Ràfols Casamada', que es converteix en una mena d'homenatge al pintor i poeta. [Perejaume](#), vinculat al museu, explica la transcendència d'aquest artista.

Diu Perejaume: 'Ràfols Casamada és el testimoni d'una època, en què va ser referent d'artistes, i exposicions com aquesta serveixen per salvar les estructures d'un autor i per reconstruir la història de l'evolució artística d'aquest país. Ràfols Casamada va encarnar una mena d'eròtica de l'art, amb el carbonet i els colors rosats i blaus... Als anys setanta va ser molt important, pel ressò que tenia, i per haver marcat l'estètica d'aquest país.'

I continua, 'Ràfols Casamada entronca amb el Modernisme i el Noucentisme, té una forta influència de la cultura francesa (va passar una època a París), molt en la línia de Matisse i, en una etapa posterior, arran d'una estada als Estats Units, també incorpora la tradició radical americana, sobretot amb Robert Motherwell. Beu, doncs, de tres àmbits culturals: el català, el francès i l'americà.'

Perejaume i Ràfols Casamada coincideixen en el fet que són artistes i poetes. Però Perejaume treu ferro a aquest fet: 'Ràfols Casamada és un pintor que escriu, però això no suposa cap singularitat, perquè són dues expressions artístiques que van molt de costat. I hi ha molts exemples de pintors que escriuen (Salvador Dalí, Torres Garcia...).'

L'exposició comença amb aquest text: 'Hi ha moments en què sense saber gaire perquè, sents el que podríem dir-ne la textura de l'ésser: aquest gra fi i fràgil, resistent i flexible. I et sents una mica perdut i una mica sorprès, fins que, per sort, el ritme de les coses torna a agafar-te i n'estàs content inconscientment, i penses que estar viu és la normalitat i en sents una secreta joia. I fas tots els possibles per esborrar l'angoixa.'

Després, diversos poemes es combinen amb una vintena de dibuixos, que membres dels Amics de les Arts del museu de Sant Pol han seleccionat de casa de Ràfols Casamada i els han fixat i emmarcat. Són peces que van del 1968 al 2001, i se centren sobretot en les dècades dels setanta i vuitanta. L'exposició inclou dues peces audiovisuals on es pot veure i escoltar Ràfols Casamada llegint alguns dels seus poemes. L'exposició és oberta fins el 21 de setembre.

29 juliol 2008

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)